

LR Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļa

Izreka

1. Članak 22. Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u vezi s člankom 130. UFEU-a i člankom 7. Protokola (br. 4) o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke treba tumačiti na način da guverner središnje banke države članice može uživati imunitet od sudskih postupaka predviđen u članku 11. točki (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije za radnje koje je poduzeo u službenom svojstvu člana tijela Europske središnje banke.
2. Članak 11. točku (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u vezi s njegovim člankom 22. treba tumačiti na način da za radnje poduzete u službenom svojstvu guverner središnje banke države članice i dalje uživa imunitet od sudskih postupaka predviđen u članku 11. točki (a) navedenog protokola nakon što je prestao obnašati svoje dužnosti.
3. Članak 11. točku (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u vezi s njegovim člancima 17. i 22. treba tumačiti na način da nacionalno tijelo odgovorno za kazneni postupak, odnosno, ovisno o stadiju postupka, tijelo zaduženo za kazneni progon ili nadležni kazneni sud, ima ovlast da najprije ocijeni ulazi li moguće kazneno djelo koje je počinio guverner nacionalne središnje banke u svojstvu člana tijela Europske središnje banke u radnju tog guvernera koju je poduzeo prilikom obavljanja svojih zadaća unutar tog tijela, ali je u slučaju dvojbe na temelju načela lojalne suradnje dužno zatražiti mišljenje Europske središnje banke i s njim se uskladiti. Nasuprot tomu, samo je na Europskoj središnjoj banci da ocijeni, kada joj je podnesen zahtjev za skidanje imuniteta tom guverneru, je li takvo skidanje imuniteta protivno interesima Europske unije, pod uvjetom mogućeg nadzora Suda nad tom ocjenom.
4. Članak 11. točku (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije treba tumačiti na način da se imunitetu od sudskih postupaka koji se njime predviđa ne protivi kazneni progon u cijelosti, osobito mjere istrage, prikupljanje dokaza i dostava optužnice. Ipak, ako se već u stadiju istrage koju provode nacionalna tijela i prije obraćanja sudu utvrdi da osoba protiv koje se vodi istraga možda ima imunitet od sudskih postupaka za radnje koje su predmet kaznenog progona, na tim je tijelima da zatraže skidanje imuniteta od dotične institucije Europske unije. Tom imunitetu ne protivi se to da se dokazi prikupljeni tijekom istrage mogu koristiti u drugim sudskim postupcima.
5. Članak 11. točku (a) i članak 17. Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije treba tumačiti na način da se imunitet od sudskih postupaka ne primjenjuje ako je korisnik tog imuniteta optužen u kaznenom postupku za radnje koje nije poduzeo u okviru dužnosti koje obnaša za račun institucije Europske unije.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Više sodišče v Ljubljani – Slovenija) – Postupak koji je pokrenuo NK, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Alpine BAU GmbH

(Predmet C-25/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Stečajni postupci – Uredba (EZ) br. 1346/2000 – Članci 4. i 28. – Članak 32. stavak 2. – Rok određen za prijavu tražbina u stečajnom postupku – Prijava tražbina u sekundarnom stečajnom postupku koji je u tijeku u državi članici, koju podnosi stečajni upravitelj iz glavnog postupka koji je u tijeku u drugoj državi članici – Krajnji rok predviđen pravom države u kojoj je pokrenut sekundarni stečajni postupak”)

(2022/C 51/07)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Više sodišče v Ljubljani (Visoki sud u Ljubljani, Slovenija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NK, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Alpine BAU GmbH,

uz sudjelovanje: Alpine BAU GmbH, Salzburg – podružnica Celje, u stečaju

Izreka

Članak 32. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku, u vezi s njezinim člancima 4. i 28., treba tumačiti na način da se na prijavu tražbina u sekundarnom stečajnom postupku, koje su već prijavljene u glavnom stečajnom postupku, pri čemu tu prijavu podnosi stečajni upravitelj iz potonjeg postupka, primjenjuju odredbe koje se odnose na rokove za prijavu tražbina i na posljedice nepravodobnih prijava predviđene zakonom države u kojoj je pokrenut taj sekundarni postupak.

(¹) SL C 103, 30. 09. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/epimo GmbH.

(Predmet C-102/20) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2002/58/EZ – Obrada osobnih podataka i zaštita privatnosti u području elektroničkih komunikacija – Članak 2. drugi stavak točka (h) – Pojam „elektronička pošta” – Članak 13. stavak 1. – Pojam „uporaba elektroničke pošte u svrhu izravnoga marketinga” – Direktiva 2005/29/EZ – Nepoštena poslovna praksa – Prilog I. točka 26. – Pojam „ustrajno, a neželjeno nuđenje elektroničkom poštom” – Reklamne poruke – Inbox advertising)

(2022/C 51/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Tuženik: epimo GmbH

uz sudjelovanje: Interactive Media CCSP GmbH

Izreka

1. Članak 13. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da prikazivanje reklamnih poruka u ulaznom spremniku korisnika usluge elektroničke pošte u obliku sličnom pravoj poruci elektroničke pošte i na istom mjestu kao potonja poruka predstavlja „uporab[u] [...] elektroničke pošte u svrhu izravnoga marketinga” u smislu te odredbe, pri čemu nasumično određivanje primatelja navedenih poruka ni određivanje stupnja opterećenja za tog korisnika nemaju utjecaja u tom pogledu, a ta je uporaba dopuštena samo ako je navedeni korisnik jasno i precizno obaviješten o načinima slanja takvog oglasa, osobito u okviru popisa primljenih privatnih poruka elektroničke pošte i ako je dao pristanak na poseban način i uz potpuno poznavanje činjenice da će primiti takve reklamne poruke.